

K 7/M 45

120000869031

Община Русе
Министерство
на културата

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

Програма **ШУМАН**

...Твоя Вярна Клара

ПЛАМЕН БЕЙКОВ бас
БОЖЕНА ПЕТРОВА пиано

със специалното участие на актрисата

ТАТЯНА ЛОЛОВА четец

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869031

21.03 неделя, 11 ч.
Зала Доходно здание

478427

 ОББ
A Member of OBG Group

 Montupet

ПРОГРАМА

РОБЕРТ ШУМАН
(1810–1856)

...Твоя Вярна Клара
(песенният свят на Р. Шуман)

Morgens steh' ich auf und frage
(Сутрин ставам и се питам)

текст: Х. Хајне

*Влюбеният от зори се чуди ще срещне ли през деня
Любимата, а нощем в полудрямка я бленува.*

Es treibt mich hin
(Тегли ме натам)

Текст: Х. Хајне

В бушуваща припряност Влюбеният очаква срещата
с най-хубавата сред девиците. Но миговете са едно
лениво племе! Секундите никога не са го обичали – в
таен заговор над припряността му се присмиват.

Ich wandelte unter den Bäumen
(Бродя под дърветата)

Текст: Х. Хајне

*Влюбеният със свито сърце чува песента на птиците
и ги пита откъде са научили сладките ѝ думи. „Една
девойка, която тук вървеше, все туй си пееше и от нея
знаем тези златни думи...”*

Lieb' Liebchen, leg's Händchen
(Мила-миличка, положи ръчица)

Текст: Х. Хајне

*Любимата ще чуе как бие сърцето на Влюбения – в него
живее дърводелец завистлив, който сковава му ковчег.
Кове безспир той ден и нощ! Да побърза Влюбеният
моли, за да може най-сетне тихо да заспи.*

Schöne Wiege meiner Leiden
(Хубавата люлка на моите страдания)

Текст: Х. Хајне

Влюбеният се сбогува с хубавия град – свещеното
място, където първом е зърнал прекрасната Кралица на
сърцето си – сега болно и ранено. Да не бе я срещнал
там! Тялото си – тромаво и немощно той влачи, подпрян
на просяшката си тояжка и търси хладен гроб да го
положи. „Ти, град красив, със здраве остани!”

Ich hab' im Traum geweinet...
(В съня си горчиво плаках...)

Текст: Х. Хайне

Влюбеният, видял в кошмарен сън любимата си
бездиханна, сънувал, че я е забравил.
А сега, дори когато сънува, че е вече с нея,
пак не може да спре горчивите си сълзи.

Melancholie
(Меланхолия)

Текст: Е. фон Гайбел

Влюбеният се пита кога ще изгрее зората,
която от оковите на живота му – тъй дълъг в мъките
на любовта – най-подир ще го освободи. Кога ще види
той часа, в който вече не ще гледа?...

Ich grolle nicht
(Аз не се гневя)

Текст: Х. Хайне

Влюбеният не роптае, дори тогава, когато сърцето му
се пръска от мъка по Любимата, която си отива.

Liebeslied
(Любовна песен)

Текст: В. Гьоте

В мислите на Влюбения е тази, на която той
единствено иска да подчини любовта си. Но тя е
най-верният му приятел! Сърцето му кърви... Той иска
приятеля си да прегърне, но не може... За нищо друго
сила няма, освен да го обича тихо...

Мечтание из **Детски сцени** за пиано
Важна случка из **Детски сцени** за пиано

Jasminenstrauch
(Жасминов храст)

Текст: Ф. Пюкерт

Заспива вечер жасминовият храст зелен, а сутрин се
събужда снежно-бял. Така е, защото за пролет силно
той мечтал е. Така и всеки влюбен разцъфва, когато
мечтае за любов.

Verratene Liebe
(Предадена любов)

Текст: А. фон Шамисо

В нощта, когато Влюбеният е целунал тайно любимата
си, видели са ги само звездите. Една паднала звезда ги
издала на морето, то – на веслото, то – на моряка, а
той – това изпял като песен на своята любима. Сега
от всички, по улици и пазарища се пее тази песен.

Aufträge (Заръки)

Текст: ЛЕгзу

Влюбеният се моли на морската вълничка и на малкото гълъбче да поспрат, да не бързат, а да вземат целувките му и да ги предадат на Любимата.

Влюбеният настоява месечината да побърза да надникне в прозорчето ѝ и да я помоли за целувка, с която да отвърне на поздравите му и да утеша нетърпението му.

Молещо дете из **Детски сцени** за пиано
Достатъчно щастие из **Детски сцени** за пиано

Stille Liebe (Туха любов)

Текст: А. Кернер

Влюбеният споделя на Любимата, че нея би възпявал безспир в най-дълги песни! Но, днес безгласен, принуден от света да крие любовта си, той тайно в душата си ѝ пее само тази малка песен. Тя ще стигне ли до нея?

Was soll ich sagen? (Що да кажа?)

Текст: А. фон Шамисо

Влюбеният се взира в Любимата. Той така е смутен от красотата ѝ, че онемял я гледа и трепери.

Geständnis (Признание)

Текст: Е. фон Гаубел

Душата на Влюбения не издържа на бурята на чувствата и той се провиква: „Любима, обичам Ви!!!“

Ich hab' in mich gesogen (Аз поех в себе си любовта)

Текст: Ф. Пюкерн

Любовта събужда в душата на Влюбения пролетта. Любимата е полезна на гърдите му и слуша притаено, в тиха радост как там шумят на любовта пролетните потоци. Погледът ѝ разцъфва в пролетно мечтание.

Nur ein lächelnder Blick (Само един усмихнат поглед)

Текст: Р. Цимерман

Погледът от лъчистите очи на Любимата, милата дума от устата ѝ с цвят на роза стигат на Влюбения да почувства себе си съживен и вътрешно сияещ.

Du bist wie eine Blume (Ти си като цвете)

Текст: Х. Хаине

Умилен от нежността и чистотата на Любимата, със сладка мъка в сърцето, Влюбеният се моли на Бог да я запази все тъй нежна, чиста и красива.

Шумановите песни – кратки или дълги, самостоятелни или обединени в цикли, разкриват един цял нов свят от чувства и удивителна сила на настроенията. Развивайки и обогатявайки Шубертовите традиции, Роберт Шуман създава уникални по дълбочина и детайл творби, прониквайки в поетичния образ и създавайки ненадминат синтез между поезия и нейния музикален еквивалент, между вокална изразност и най-разнообразните нюанси на речта, между мелодията и тънкия щрих на инструменталния съпровод.

Пламен Бейков завършва Кралския колеж за музика в Лондон. Специализира в Българската академия за изкуство и култура в Рим и е последният ученик на знаменития бас Борис Христов. В настоящия момент е солист на Оперно-филхармонично дружество – Русе. От 1998 до 2007 година води частен клас по пеене и вокална интерпретация. Работи в камерно дуо с Ирина Щиглич до смъртта ѝ през 2007 г. Гастролира като оперен, кантатно-ораториален и камерен изпълнител в повечето европейски държави и в САЩ.

Божена Петрова завършва НУИ Проф. Веселин Стоянов в класа на Евгени Желязков и НМА Панчо Владигеров в класа на проф. Йовчо Крушев. Носител е на награди от национални конкурси, на първата и на специалната награди от Втория международен клавирен конкурс Албер Русел – София. Многократно е концертирала като солист на български филхармонични оркестри, както и на Шанхайската филхармония. В периода 2003-2009 година участва в турнетата на *New York Harlem Theatre* с операта *Порги и Бес* на Д. Гершуин в Германия, Холандия, Испания и Япония. От 2002 година е пианист-солист на Оперно-филхармонично дружество – Русе.

Като дуо за камерна музика **Пламен Бейков** и **Божена Петрова** работят вече четвърти сезон. През периода 2006-2010 представят десет концертни програми на камерната сцена на Русенската опера, в Музикалния център **Борис Христов** – София, в Камерна зала **България**, в Художествената галерия **Николай Павлович** в Свишов и за Международния център **Елиас Канети**. Репертоарът им съдържа над сто песни, сред които циклите *Песни и танци на смъртта* и *Без слънце* на Мусоргски, *В сумрак* от Гречанинов, *Четири сериозни песни* от Брамс, *Три песни по стихове на Микеланджело* от Хуго Волф, *Песни за мъртвите деца* от Малер, песни от Бритън, Шуберт, Шуман, Рахманинов, Димитър Ненов и др. Концертът им с британска музика е филмиран от Националната телевизия ВВТ, а през февруари 2008 в МЦ **Б. Христов** провеждат майсторски клас по пеене на английски език.

Татяна Лолова е родена в София. Учи в Държавното висше театрално училище (днес НАТФИЗ) при проф. Стефан Сърчаджиев и след завършването си, през 1955, по собствено желание постъпва в най-добрата театрална трупа по онова време – тази на Русенския граматичен театър **Сава Огнянов**. Оттогава са любовта и възторгът ѝ от Русе.

В края на следващата година тя става първата актриса, назначена в новосъздадения Сатиричен театър, и скоро се превръща в любима на публиката.

Ненадейно през 1978, вече утвърдената като звезда на комедията актриса, напуска Сатиричния театър и се премества в Театър **София**, за да играе граматични роли. Там тя остава единадесет години и през това време убеждава и най-скептичните критици и зрители в таланта си за грама.

Двукратен носител е на наградата *Аскеер* – през 1992 за ролята на Уини в моноспектакъла *Щастливи дни* на Бекет, а през 2007 – за цялостен принос в театралното изкуство.

Освен в театъра Татяна Лолова създава забележителни образи и в над 30 филма. Сред най-известните заглавия са *Невероятна история*, *Топло*, *Сиромашко лято*, *Звезди в косите*, *сълзи в очите*, *След края на света*. Във филма на Конрад Волф *Гоя* играе испанската кралица Мария-Луиза Бурбонска. Последният български филм, в който участва, е *Летете с Росинант* (2007).

Програмата подготви

Мария Дуканова

